

Fins aviat

Estimat lector. Fa poc més de 26 mesos que ens trobem en aquest espai setmanal *Molt Personal* del diari LA MAÑANA. Durant aquests dos anys i escaig, he escrit 106 articles diferents. Lluny queda aquell dijous 13 d'octubre de 2016 quan m'estrenava en aquest espai escrivint un article dedicat a la meva estimada ciutat de Lleida. Bàsicament he abordat quatre temàtiques diferents. De política, però sempre a nivell general. Sense mullar-me ni entrar en polèmiques. Sense fer política ni apologia d'una determinada ideologia (bé, per això ja estan molts altres columnistes). També he parlat força sovint de la carrera professional i el món dels negocis en general. També de la vida, però sobretot de les persones. Persones de tot tipus, persones que m'inspiren, persones de les quals aprenc, persones a les quals admiro. Sobretot de persones i per a persones, per això aquest títol de *Molt Personal*.

I t'he de dir, que estaré un temps sense escriure el meu *Molt Personal* a LA MAÑANA. Fa setmanes que començo a tenir el síndrome del paper en blanc. Tot i que escric sempre a l'ordinador, aquest síndrome és el que defineix quan un escriptor té dificultats en trobar la inspiració necessària, dificultats en trobar aquelles idees que el portin a escriure. Em pensava que aquest síndrome no era real. Ara he pogut

comprovar en primera persona que realment existeix. I no vull escriure simplement pel fet que m'he compromès a fer-ho, per complir amb la meva obligació setmanal. Vull escriure perquè em ve de gust compartir idees amb tu. Necessito un descans. Necessito carregar piles, agafar noves idees i experiències per tornar a compartir-les de nou amb tu.

I volia aprofitar aquest darrer article, en primer lloc per felicitar al diari LA MAÑANA, que avui celebra el seu 80è aniversari. Us desitjo que en pugueu complir molts més. No és gens fàcil, especialment en un moment com l'actual on la premsa escrita està tenint força dificultats arreu del món. I sobretot volia donar-vos les gràcies per haver-me permès tenir el meu espai per compartir amb els lectors els meus articles. Vull especialment donar les gràcies a l'amic i periodista Ignasi

Necessito un descans, carregar piles i agafar noves idees i experiències. Estic convençut que aviat ens podrem retrobar

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@xaviroca1

Calvo, director del diari, qui fou qui em proposà escriure aquest article setmanal inclús qui em va aconsellar amb el nom d'aquest espai. També a la resta de professionals del diari que cada dia fan possible que surti al carrer. Però sobretot volia donar-te les gràcies a tu, amic lector.

Sense lectors no hi ha article que valgui. Sense lectors l'escriptor no té sentit. Quan escric, suposo que com els passa a tots els escriptors, tinc la necessitat de pensar que hi ha algú al altre cantó, que hi ha algú que ho llegeix. De fet, molts m'heu fet saber que així és. Alguns fins i tot m'han adreçat amables paraules, ja sigui a través de les xarxes socials, de la web o personalment. En molts casos aquestes paraules han servit d'estímul per continuar escrivint i intentar fer-ho millor. En altres casos heu enriquit els textos amb els vostres comentaris i reflexions. També heu estat sovint font d'inspiració per a nous articles. Per tot això, les meves més sinceres gràcies. Us ben asseguro que us trobaré a faltar.

Però no volia acabar aquest darrer escrit meu amb un adéu, sinó com un fins aviat. Estic plenament convençut que aviat ens podrem retrobar. I aprofito també aquest article per desitjar-te unes molt bones festes de Nadal i que l'any vinent et porti salut i felicitat en companyia dels teus. Una forta abraçada i fins aviat.